NU VĂ INTERESEAZĂ TRICOUL NAȚIONAL PENTRU MEXICO '70?

Meciul de la 16 noiembrie cu reprezentativa Greciei a încheiat preliminariile noastre pentru C.M., dar, totodată, a dat startul pregătirilor pen tru turneul final din Mexic. La ora cind citiți aceste rinduri, federația discută liniile directoare ce vor trebui urmate în lunile ce se vor incheia la 31 mai 1970, antrenorul Angelo Niculescu este în căutarea celor 22 de „nume" pentru Mexic, iar revista noastră, pe lîngă propunerile de la pag. a 3-a privind programul competițional al primăverii lui 1970, vă prezintă, stimați cititori, părerile cîtorva „posibili" despre dorința lor de a completa lotul celor ce vor traversa Atlanticul...

V. OPREA: „NU VOI ÎNTREPRINDE NIMIC SPECIAL"

Pe Vasile Oprea, mijlocașul mai degrabă adaptat decît innăscut, l-am întîlnit în pragul vestiarului, la cîteva clipe după ce fusese supus obișnuitului masaj pregătitor. În timp ce ascultă întrebările sau formulează răspunsurile, privirea sa te fixează cu o expresie inteligentă, iar buzele îi schițează un zîmbet abia perceptibil, suficient însă pentru a-i accentua și mai mult tinerețea chipului.

— Cum îți explici, Oprea, absența de pînă acum din echipa națională.

— Simplu : evoluția mea, valoarea generală pe care am etalat-o m-au situat sub nivelul celor selecționați în lot.

— Socotești totuși că întrunești calitățile unui jucător de lot ?

— Cred că da, deoarece dețin principalii parametri pentru selecție.

— Te-aș ruga să-i enunți.

— Provin dintr-un atacant sută la sută, cu calitățile și defectele lui. Imi place golul și simt tentația mereu de a mă apropia de poarta adversă.

— Despre ce defecte e vorba ?

— Slaba rezistență la efort susținut și o scăzută capacitate defensivă (plasament, deposedare). Nu am reușit să remediez aceste deficiențe deoarece învățătura — sînt în anul V la Facultatea de științe economice — m-a solicitat mult.

— Ți-ai definit punctele slabe și socotești că le poți elimina. Cum?

— O bună parte din timpul meu liber o voi putea adăuga la cel pe care actualmente îl consacru pregătirii sportive, întrucît doresc din suflet să îmbrac tricoul echipei naționale. In acest sens nu voi întreprinde nimic special. Crezul meu este pregătirea conștiincioasă la club și-l voi respecta cu strictețe.

N. SOCOL

DUMITRU ȘI 4 „DACĂ"

O calitate preponderentă la tînărul mijlocaș al Rapidului este cu siguranță CALMUL ; afirm cu mîna pe inimă aceasta fiindcă l-am urmărit în situații care, de regulă, dezlănțuie valuri de emoție. L-am văzut înaintea jocului de debut, la Pitești. Parcă era de cînd lumea între Dan, Dumitriu II și Ion Ionescu... M-am aflat alături de el într-un interviu la televiziune. Văzusem oameni în vîrstă — cu experiența apariției lor în public — consumînd două batiste spre a potoli din sudoarea, curgînd valuri-valuri, a fracului din minutele precedînd intrarea în emisie. Dumitru — de neurnit din calmul lui — se interesa de amănuntele tehnice ale pupitrului de regie...

Pentru fotbal, pentru meciurile-vacarm, pentru lupta ce o dai în vulcanele numite stadioanele jocurilor de amploare, știut acesta a ajuns la fel de prețios ca arta de a stăpîni balonul. De care nu-i deloc străin Dumitru. Cineva spunea că rapidistul dispune de o calitate, cu atît mai prețioasă pentru un mijlocaș, că se acomodează la fel de bine cu postura de half ofensiv, dar poate da un randament egal dacă i se cere să „penduleze", cu pronunțat rol defensiv, în fața propriei linii de fundaș. Posesor al unei precise „mașini de pase" la lungă distanță, el poate deveni omul-cheie al unui meci jucat pe contraatac.

Acesta, ar fi în cîteva rînduri, Dumitru, omul care a impresionat în multe meciuri și nu numai la Rapid, ci și în echipele de juniori și — recent — în aceea olimpică. Acesta este Dumitru care a făcut cunoștință cu primul lot, deocamdată, doar prin apariția pe o adresă trimisă la F.I.F.A. cu „cei 22" pentru meciul cu Portugalia. Ce crede el despre veritabila intrare în „prima linie" ?

— „Simt că pot să fac pasul cel mare în lotul pentru Mexic. Cum ? DACĂ nu voi întrerupe seria de jocuri bune din sezonul de toamnă. DACĂ voi înțelege obligațiile ce le am, dar și dacă voi fi înțeles *(n. n. Dumitru face aluzie la un recent diferend cu clubul său în care — după opinia noastră — „ambele părți" au procentul lor de vină).* DACĂ voi fi convocat la meciurile de verificare ale „posibililor". DACĂ voi trăi numai și numai pentru împlinirea acestui vis, nerealizat de mii și mii de jucători dinaintea mea : să joc într-un campionat mondial !"

Ce-am putea adăuga ? De cît urarea ca Dumitru să sară, convingător și sigur, peste toate cele patru „dacă"...

Eftimie IONESCU

GYÖRFI: „MĂ SIMT ÎNTR-O EXCELENTĂ DISPOZIȚIE DE JOC"

Ce ochi străucitori avea Györfi după meciul cu U.T.A., la cabină ! Cîtă bucurie se putea citi pe fața lui ! Îl surprinsesem în momentul cînd Valentin Stănescu îl îmbrățișa cu căldură pentru golul înscris, ca și pentru jocul bun făcut. Un prilej cum nu se putea mai nimerit de a ataca tema interviului de față.

— După cîte știu, cîndva ai făcut parte din echipa olimpică ore a evoluat în America de Sud, apoi ai fost selecționat pentru meciul cu Italia de la București. De atunci pare-se că a trecut cam multă vreme le anonimat. Nu te tentează să îmbraci tricoul chipei naționale ?

— E visul iecărui fotbalist. Dar pînă ajungi acolo trebuie ă tragi cu dinții la antrenamente și jocuri ca să îmbraci, mai intîi, în permanență propriul trico la club. Este principiul care m-a călăuzit în acest sezon. Mai simplu spus, fac tot ce-mi stă în utință să mă remarc, ca să fiu remarcat de alț.

— [illegible] dosește între Györfi, să zicem, de anul trecut și cel de azi ?

— Multe ! el de azi e mai bătăios, este într-o excelentă dispziție de joc, are o condiție fizică pentru două sezoni la un loc, nu mai face acele întinderi și ședează mai precis la poartă ! Niciodată n-a marcat goluri într-o jumătate de campionat, niciodatăn-a fost notat atît de bine de cronicari.

— Cum se explică acest salt calitativ ?

— E așa desimplu... Totul este format din părțicele ale mucii antrenorilor mei, ale seriozității mele, ale modului de viață ordonat pe care-l respect cu strictе. Și dacă va veni acea zi în care antrenorul mi mă va anunța că mîine trebuie să fiu prezent la lot, fiți siguri că eforturile mele se vor înzeci, că Györfi va munci pe brinci pentru a îmbrăca cu responsabilitate tricoul național.

S. T.

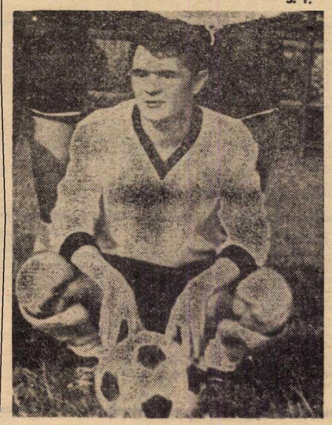

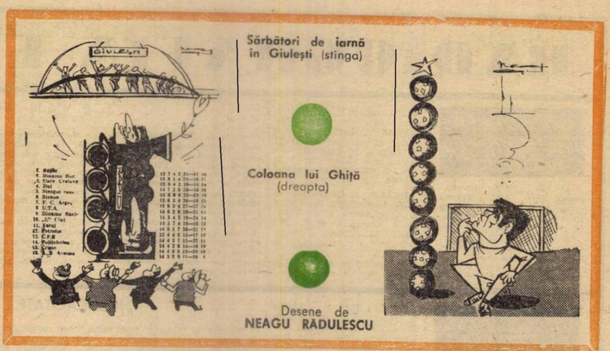

261 DE ȘUTURI — 19 GOLURI !

OGLINDA ETAPEI

Eficacitatea — individuală sau colectivă — reprezintă, în vocabularul fotbalistic, o noțiune al cărei sens se identifică aproape cu rațiunea de bază a întrecerii sportive, în virtutea căreia învingătorii, egalii sau învinșii se înscriu periodic în ierarhia comportărilor exprimată de clasamente. Apreciată în general, după criteriul cantitativ al golurilor înscrise, ca și după ritmicitatea care o condiționează calitativ în timp, **eficacitatea exprimă indiscutabil gradul de pregătire al unei echipe și, în ultimă instanță chiar, valoarea ei reală.** Evident că pentru a stabili cu exactitate aceste dimensiuni valorice — exclusiv pe seama indicelui de eficacitate — datele unei singure etape de campionat sînt mai puțin concludente. Și totuși, dacă ne referim la unele insuficiente cronice din fotbalul nostru, precum și la o anumită inconstanță în ceea ce privește atitudinea față de spiritul ofensiv și modul său de concretizare, înregistrările efectuate de redactorii revistei, în partidele celei de-a 14-a etape, ne pot oferi o serie de elemente care contribuie indiscutabil la evidențierea unor adevăruri de care este bine să țină seama atît jucătorii, cît și tehnicienii noștri. De aceea, să dăm cuvîntul cifrelor :

Din primul tabel desprindem mai întîi faptul că numărul total al golurilor reprezintă o cifră extrem de redusă, dacă avem în vedere că opt din cele 19 goluri au fost înscrise de o singură echipă, Steaua. **Un număr de nouă formații, dintre care și două gazde, n-au marcat nici un punct, iar la activul echipelor în deplasare apare numai golul Crișului !** In general, gazdele se mențin și în această etapă pe linia tradițională a spiritului ofensiv stimulat de avantajul terenului propriu. Cu două excepții însă : Universitatea Craiova la Cluj și U.T.A. la Brașov.

In ceea ce privește repartizarea procentuală a golurilor la poartă, **menționăm cifra de numai 7% a golurilor înscrise, față de totalul loviturilor, ca și aceea de aproximativ 40%, reprezentînd o precizie sub nivelul pretins unor formații din prima divizie.** In nota unei comportări nesatisfăcătoare la jocurile susținute în deplasare, Dinamo București continuă să rămînă, și după jocul de la Iași, un mare semn de întrebare, un exemplu greu de explicat al neputinței de valorificare a adevăratelor potențe de care dispun componenții lotului său.

ECHIPE	SUTURI			
	AFARĂ	PE POARTĂ	IN GOL	TOTAL
STEAUA	22	10	8	40
DIN. Bacău	9	4	0	13
JIUL	9	9	2	20
CRIȘUL	5	6	1	12
RAPID	10	7	1	18
FARUL	9	4	0	13
C.F.R Cluj	3	7	0	10
„U" Craiova	9	7	0	16
POLITEHN.	13	3	3	19
DIN. Buc.	6	3	0	9
A.S.A Tg.M	9	5	0	14
„U" Cluj	3	6	0	9
F.C ARGEȘ	16	10	3	29
PETROLUL	8	5	0	13
ST. ROȘU	7	5	1	13
U.T.A	7	6	0	13
TOTAL GENERAL	145	97	19	261

Tabelul de jos reprezintă repartiția șuturilor la poartă, în funcție de o serie de indici care scot în evidență unele aspecte calitative și amplasarea tactică a execuțiilor tehnice. Remarcabil apare faptul că **numărul loviturilor din afara careului de 16 m (173) este în raport de aproape 2/3 din totalul general și că forța executiilor înclină spre intensități tari și foarte tari, deși aceasta se realizează, evident, în detrimentul preciziei.** In sfîrșit, consemnăm că numărul celor 191 de șuturi, reprezîntînd rezultatul finalizării unor situații de joc din acțiune ar putea fi îmbunătățit atît pe seama reducerii loviturilor la momente fixe, dar mai ales prin renunțarea la sistemul centrărilor imprecise care, în majoritatea cazurilor, exprimă efecte ale unui joc lipsit de orizont.

Concluzii ? Antrenorii și jucătorii echipelor noastre trebuie să înțeleagă în primul rînd că **lupta pentru îmbunătățirea eficacității exclude din capul locului tutela factorului „întîmplare"** și că, pornind de la acest adevăr, calea cea mai sigură a reușitei depline o constituie indiscutabil pregătirea individuală și colectivă la nivelul cerințelor jocului modern.

Mihai IONESCU

DETALIILE JOCULUI / ECHIPE	DISTANȚA I	DISTANȚA II	INTENSITATEA F.T.	INTENSITATEA T.	INTENSITATEA S.	SITUAȚIA TACTICĂ A.	SITUAȚIA TACTICĂ L.L.	SITUAȚIA TACTICĂ C.	TOTAL
STEAUA	22	18	9	19	12	35	3	2	40
DIN. Bacău	10	3	2	7	4	10	2	1	13
JIUL	12	8	4	7	9	12	2	6	20
CRIȘUL	5	7	3	4	5	7	2	3	12
RAPID	14	4	3	8	7	12	2	4	18
FARUL	6	7	2	1	10	6	4	3	13
C.F.R	8	2	1	7	2	9	–	1	10
„U" Cr.	11	5	1	10	5	14	1	1	16
POLITEHN.	11	8	3	7	9	16	2	1	19
DIN. Buc.	6	3	–	6	3	7	1	1	9
A.S.A	13	1	5	8	1	11	1	2	14
„U" Cluj	8	1	3	6	–	8	–	1	9
F.C ARGEȘ	18	11	5	13	11	21	2	6	29
PETROLUL	9	4	3	7	3	11	–	2	13
ST. ROȘU	11	2	1	9	3	8	5	–	13
U.T.A.	9	4	1	9	3	4	2	7	13
TOTAL GENERAL	173	88	46	128	87	191	29	41	261

LEGENDA I=DIN AFARA CAREULUI ; II=DIN INTERIORUL CAREULUI ; F.T.=FOARTE TARE ; T.=TARE ; S.=SLABE ; A.=DIN ACȚIUNE ; L.L.=DIN LOVITURI LIBERE ; C.=DIN CENTRĂRI

NICULESCU: „NU EU FUG DE NAȚIONALĂ"

Printr-o amară ironie cerem portarului Niculescu părerea despre **„El și echipa națională"**, în ziua în care Dinamo București a pierdut cu 0—3 la Iași avînd în poartă pe un junior, Stana. Vă mai amintiți ? Pentru portarul Comandamentului Dinamo București a cedat echipei F.C. Argeș pe Niculescu, Nuțu și Ivan. De ce ? Pentru ca echipa de 18 karate a dinamovi știlor bucureșteni să aibă și un portar de aceleași karate, pentru ca acum „nucleul echipei naționale" să fi fost fericit să aibă la Iași pe Niculescu, refuzat atunci.

Fără îndoială portarul Niculescu este o revelație în acest campionat, printre primii 3—4 portari ai sezonului.

— De ce nu apari în nici un lot reprezentativ ?

— Nu eu fug de națională, ci antrenorii federației fug de mine...

Intr-adevăr, Niculescu nu a figurat nici în „tineret", nici la „olimpici", nici în „lotul mare". Deși în poarta echipei F.C. Argeș face minuni.

— Cum crezi că ai reușit să te impui mai mult în fața selecționerilor ?

— Nu aș putea lucra mult mai mult decît lucrez acum. Imi place să apăr, mă pasionează poarta, știu cînd apăr bine, o simt din manifestările colegilor, ale tribunelor și sînt în stare să dau fotbalului nostru mai mult. Așteptam ziua cînd unul din antrenorii loturilor reprezentative mă va chema să mă încercе. Aștept un turneu pentru a mi se da posibilitatea să arăt ce știu. Aștept de mult să fiu chemat...

— Tricoul național este deci un miraj ?

— Pentru mine da și voi face tot ce îmi stă în putință pentru a-l îmbrăca măcar într-un amical !

Ochii lui Niculescu ard de dorința consacrării pe care, după comportarea de pînă acum, credem că o merită...

I. N.

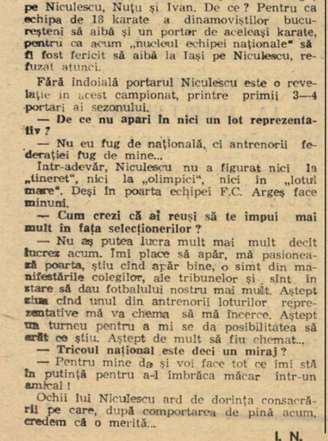

BĂDIN, UN NUME CARE SE IMPUNE

Conformație de atlet desăvîrșit, rivalizînd cu reprezentările statuare tăiate în marmura vechilor greci, privire ageră, luminată de pasiunea pentru sportul care i-a deschis calea afirmării și a unor împliniri visate încă din anii copilăriei.

Pînă mai ieri, un necunoscut, unul din zecile de mii de slujitori ai sportului rege. Azi un nume care începe să se impună, cu fiecare joc, cu fiecare acțiune chiar, încleștîndu-și forțele pentru apărarea culorilor echipei care l-a scos, ca pe atîția alții, din anonimat.

La vîrsta de 22 de ani, BĂDIN — impetuosul fundaș central al Petrolului — privește cu incredere spre piscul consacrării fotbalistice, hotărît să-l escaladeze etapă cu etapă, pas cu pas.

Mi-a confirmat acest lucru comportarea sa constant bună din jocurile de campionat și ale echipei naționale de tineret, ca și modul conștiincios în care înțelege să-și organizeze regimul de viață sportivă, pentru a putea atinge cele mai inalte performanțe.

„Mă consider un jucător mai puțin talentat decît alții din generația mea, care au reușit de altfel să guste din cupa împlinirilor. In schimb, însă, socotesc fotbalul ca pasiunea mea cea mai mare și mă străduiesc în orice moment să nu o dezmint. Joc din plăcerea de a juca și sufăr ori de cîte ori nu reușesc să-mi realizez intențiile în teren. Mă pregătesc cu conștiința pe care ți-o impune datoria față de tine și de colectiv. Imi doresc să ajung un jucător adevărat și de aceea nu văd un obstacol în sacrificiile pe care ți le pretinde la un moment dat sportul preferat. Calificarea echipei noastre la turneul final din Mexic deschide incontestabil o nouă perspectivă în calea afirmării oricărui fotbalist. Și nu este nici un secret că și gîndul meu se îndreaptă către unul din tricourile tricolore care ar însemna de fapt recunoașterea valorii și răsplata pregătirii pentru oricare din cei chemați să reprezinte țara în întrecerea celor mai bune echipe din lume. In ceea ce mă privește, „momentul Mexic" e fost declanșat. Aceasta înseamnă cinci luni de antrenament intens, de renunțări și... speranțe pe care cred că nu le voi însela în final"

M. I.

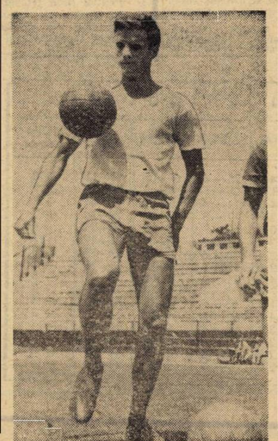

DINAMO BUCUREȘTI ÎN DEZECHILIBRU

Felicitînd pe Politehnica Iași pentru victoria reușită duminică, prin care înșeinli au dovedit că locul lor nu este printre ultimele clasate, să ne îndreptăm atenția spre Dinamo București, această formație care dă mai mult de jumătate din efectivul național și ar putea fi de talie europeană. **Ar putea fi,** subliniem, dacă pe lîngă valorile existente în liniile sale de mijloc și de atac, ar prezenta și o apărare la fel de bună. Dar, așa cum s-a prezentat duminică compartimentul defensiv... (Am putea spune, duminică de duminică, pentru că cele mai multe modificări ale formației, Nicușor aici le-a făcut).

In plus, la Iași, această echipă s-a prezentat cu un portar debutant, cu o pregătire generală nefinisată pentru acest post atît de important de ultim apărător. Stana, căci despre el este vorba, va putea fi un bun apărător al buturilor dinamoviste, dar deocamdată nu este apt pentru Divizia A. Am înțeles rațiunea care a făcut ca portarul Coman să stea pe tușă (a... dispărut de marți din București), găsit la Pitești a revenit București vineri și a ajuns la Iași simbătă). Dar nu putem înțege de ce Dinamo nu are în lotncă un portar de valoare. Dee nu-l are ? Pentru că s-a renuat mult prea ușor la Datcu, sărat pe club că, astăjucător, pentru că nu i-a dat dezlegarea în termen lui Ion Constantin. Și așa, plecînd Datcu, Dinamo a rămas numai cu Coman. In schimb, la Universitatea Craiova sînt patru jucători care se părere că oboseala acumulată de-a lungul preliminariilor campionatului mondial, coroborată cu suita duminică-miercuri-duminică din campionat, a marcat vizibil echipa, i-au redus randamentul. El ne dădea exemplul partidei primăvari Coman fi era totuși preferat ciuda escapadelor sale. Alt portă Dinamo nu avea decît la juri ; pe Stana și Oprea. Putea ltima altul ? Probabil că erau etendenți, dar Dinamo nu are ptul, pe timp de un an, confn unei hotărîri luată de F.R. tbal la începutul campionatului să transfere nici un bat pentru tricoul cu nr. 1 : Gabor, Oprea, Papuc și Pîlcă !

A pune însă victoria ieșenilor numai pe seama lipsei lui Coman (Dinamo ar fi pierdut, poate, și cu alt portar) este greșit. Pentru că la Iași, întreaga formație dinamovistă s-a comportat departe de valoarea sa. Discutînd cu antrenorul Nicușor, acesta era de

pentru programarea unui joc atît de important ca cel cu Rapid la numai trei zile după meciul cu Grecia care a solicitat atît de mult pe jucătorii săi și din punct de vedere fizic dar și nervos, contribuind la actuala scădere de formă a echipei. In același timp însă, cu francheța care l-a caracterizat întotdeauna, Nicușor nu a uitat să adauge (gîndindu-se la Lucescu, Ghergheli, Dinu și mai puțin la Dumitrache, bolnav între timp) că *„medicat ce pleacă de la lot și iau 2—3 zile libere, jucătorii își dereglează viața, pierd tot ce au acumulat între timp".*

Care ar fi ieșirea din acest impas ? o Nicușor vede o soluție în rediscutarea, împreună cu forul de specialitate, a relațiilor club—F.R.F., relații care — pe lîngă forma bună pe care clubul trebuie s-o asigure jucătorilor din echipa națională — trebuie să prevadă mai multă intelegere din partea federației pentru interesele clubu rilor.

Firește, un punct de vedere care ar putea constitui un subiect de discuții pentru viitor.

M. T.